

Alexander Staver: Rychlost postupu ruské armády: vzít či nebrat Avdějevku za každou cenu?

- CZ24 News | 24. října 2023

UKRAJINA: Zpětná vazba od čtenářů vám umožňuje nejen znát hodnocení vaší vlastní práce, ale také téměř vždy vyvolává otázky, které vyžadují odpovědi. O tom jsem již psal ve svých materiálech. Dnes čtenáře nejvíce zajímá Avdějevka. Zajímavé takříkajíc z praktického hlediska. Kdy konečně obsadíme toto opevnění? Kdy ukrajinské ozbrojené síly přijdou o možnost beztrestně ostřelovat Doněck?

Mnozí přitom prostě neberou v úvahu fakt, že dnes severně a jižně od tohoto opevněného území útočí téměř tytéž jednotky, které se aktivně bránily na jaře a v létě. Naše armáda zatím své strategické zálohy téměř nevyužívá. To znamená, že nyní je ve skutečnosti stejná válka, která se vedla po všechny ty minulé měsíce, kdy se ukrajinské ozbrojené síly pokoušely vést svou „protiofenzívu“.

Náš vrchní velitel v jednom nedávném rozhovoru uvedl, že protiofenzíva ukrajinských ozbrojených sil selhala, ale pokračují v přípravě ofenzivy v některých sektorech fronty. A zazněla i slova, že se ruské jednotky nejen sebevědomě brání, ale také vylepšují své postavení a obsazují výhodnější pozice. Dovolte mi přidat pár informací k prohlášení prezidenta. Američanům bylo jasné, že protiofenzíva selhala přibližně ve stejnou dobu, kdy jsme si to uvědomili my. To je důvod, proč s ohledem na současnou realitu Pentagon vypracoval plán „nového typu války“, přesněji opotřebovací války pro Rusko. Více o tom níže.

Nyní ale Kyjev a Pentagon čekají na podzimní rasputici, které zastaví aktivní boje a pomůže ozbrojeným silám Ukrajiny „uvěznit“ tankové jednotky ruské armády. A Západ zahájí aktivní dodávky systémů protivzdušné obrany a formování nových vzdušných sil ukrajinských ozbrojených sil. Američané tak plánují do jara vytvořit formace pro novou protiofenzívu, nahradit ztráty stávajících formací a zaútočit s podporou letectví a aktivním odporem našim leteckým silám.

Opotřebovací válka pro Rusko

Vraťme se k plánu opotřebovací války. Z nějakého důvodu se v některých článcích a komentářích často setkávám s urážlivými výroky: jsme přece silnější než všichni ostatní, a proto „útok vpřed!“ Jako bychom skutečně válčili jen s Ukrajinou. Udatnost armády však musí být podpořena silou ekonomiky. A západní ekonomika není zdaleka tak slabá, jak bychom si přáli.

Prvky této války jsou již viditelné poměrně snadno. Kromě formování nových formací a dodávek systémů protivzdušné obrany se mi zdá, že o dodávkách letadel na Ukrajinu se bude rozhodovat již v listopadu. Nechme pohádky, že žádná letadla nejsou a nikdy nebudou, pro děti. Letadla jsou. A jsou v zemích, které ani NATO nebere vážně.

Zda tedy mají nebo nemají letectví, není pro alianci nijak zvlášť důležité. Podle některých analytiků bude blok schopen dodat až 100 nebo dokonce 150 stíhaček a stíhacích bombardérů, aniž by došlo k ohrožení vlastní obranyschopnosti. A je jedno, zda se jedná pouze o americká letadla nebo letadla vyrobená v jiných zemích, ale unifikovaná pro zbraně NATO.

Dále. Mnoho lidí si asi všimlo, jak se krymský směr zaktivizoval. Vpády sabotérů, útoky na lodě, námořní a vzdušné drony atd. Je jasné, že to vše nelze nazvat pokusy o dobytí poloostrova. Co to potom je? Není třeba raketového vědce, aby pochopil, že cílem všech těchto útoků by měla být destabilizace krymské společnosti. Proměna regionu v plnohodnotnou frontu.

Zrovna včera se potvrdil další bod, jehož existencí jsem si nebyl jistý. Objevily se informace, že ze Spojených států byly na Ukrajinu dodány rakety středního doletu. Doručeno tajně. No, v tomhle se Američané originálními nestali. Vše je podle osvědčeného schématu. Nejprve dodávky, poté oznámení rozhodnutí o povolení těchto dodávek.

A to naznačuje, že Washington souhlasil s návrhem Kyjeva na rozšíření zóny SVO na úkor hraničních regionů Ruska a případně Běloruska. Ale to v případě rozhodnutí rozšířit rozsah války na úkor Polska. To je nepříjemná skutečnost, která nás nutí zvýšit počet vojáků v těchto regionech nebo přejít na válečnou taktiku „a la Izrael“.

No a ještě jedna věc. Západ zatím neví, jak vyřešit problém s nedostatkem tanků v OSU. Navíc, i když padne politické rozhodnutí, je dost těžké dodat tanky na Ukrajinu fyzicky. Proto bylo alespoň pro zimní kampaň rozhodnuto převést válku do formátu „udržování bojů v malých skupinách“, jak to v praxi vypadá – vidíme již řadu měsíců.

Jediné, co mě mate, jsou události v Izraeli. Je docela možné, že se tam jakoby „najdou“ americké tanky. Budou dodány na pomoc Izraeli, a pak, jak se již nejednou stalo, budou opuštěny z „ekonomických důvodů“ a budou převezeny z židovského státu do Kyjeva „jako nepotřebné“. Ale k tomu potřebujete ukončit válku Izraele s Palestinou.

Velikášství nebo ztráta politické orientace

Při analýze situace v zóně SVO se nelze nedotknout zahraničněpolitických otázek. Jen líní nepsali o tom, že Kyjev není ve svých rozhodnutích nezávislý. Tato skutečnost již není překvapením ani pro Ukrajince. Už dávno, i když to veřejně nedeklarovali, se shodli, že sami nejsou schopni vytvořit efektivní stát.

Ukrajinská vláda přirozeně rozhodla, že „mistři“ z Washingtonu jsou nejlepšími staviteli nových států. Na základě jakých skutečností se k tomuto rozhodnutí došlo, dodnes nikdo neví. Zdá se mi, že dolary stále řeší mnoho problémů. Zvláště pokud se napumpují do správných peněženek nebo na správné bankovní účty.

Nedávno učinil prezidentský kandidát velké mocnosti s volacím znakem „Biden“ důležité prohlášení. Za svůj hlavní úkol po svém zvolení považuje boj proti Putinovi. Nestabilizovat situaci uvnitř země, nepovznášet ekonomiku, neřešit mezinárodní konflikty, ale bojovat s konkrétním člověkem.

Vzhledem k tomu, že pan kandidát s volacím znakem „Biden“ a současný americký prezident Biden jsou si velmi podobní, prakticky stejná osoba, je jasné, proč války neustávají. Proč Američané stále častěji mluví o klesající životní úrovni ve Spojených státech? Hlavním cílem je přece Putin, ne oni! Západ ztratil orientaci, ztratil svůj cíl. I dnes, poté, co již není možné skrývat neúspěchy v zahraniční politice, nadále věří ve svou sílu a naši slabost.

Rychlost účinku je důležitá... u průjmu

Zatímco jsem pracoval na tomto materiálu, stalo se to, co jsem předpovídal výše. Američané dodali rakety schopné zasáhnout cíle dostatečně daleko od fronty. Ukrajinské ozbrojené síly navíc již provedly první ostřelování v Chersonské oblasti. To znamená, že se začal realizovat strategický plán Washingtonu.

Již jsem psal, že armáda při vším pochopení tohoto problému je strukturou s omezenou mobilitou ze strategického hlediska. Jako nosorožec. Jakmile se pohyb rozjede, je velmi těžké jej zastavit. Složitost armádního mechanismu neumožňuje rychlost realizace strategických rozhodnutí.

Boje pokračují. Čas od času jsou bitvy velmi tvrdé. Přitom, ať to zní jakkoli paradoxně, přetrvává situace jarní ofenzívy. Ukrajinské ozbrojené síly útočí častěji než Rusové, zatímco ruská armáda vylepšuje svou pozici díky pozicím ukrajinských ozbrojených sil. To, co se dnes děje na linii dotyku, bych nazval „vzpomínkami na budoucnost“ naší armády.

Jednotky, které dobře fungují v obraně, se pomalu učí útočit. „Pamatují“ útočnou taktiku. Chápu, že nyní se najdou „hrdinové“, kteří budou vyžadovat okamžité útoky a jsou připraveni jít do čela útoku. A dokonce být první, kdo zemře. „Chceme vyhnat fašisty z našich měst a obcí, a to i za cenu našich životů!“

Kdo vám stanovil takovou cenu? Kolik životů stojí Avdějevka? Kolik životů stojí jiná ukrajinská města? Hodně jsme kritizovali naše důstojníky a generály za ztráty v prvních měsících války. Někteří dokonce volali po hromadném odstavení a potrestání velitelů za ztráty. A nyní jsou výkřiky zcela obrácené? Útočit za každou cenu?...

Plán, o kterém jsem psal výše, opakuji, se začal realizovat. Vynucení našeho postupu by zvýšilo naše ztráty. V důsledku toho, abychom dobyli nějaké předmostí nebo město, vykrvíme postupující

jednotky. A budeme nuceni jít do defenzívy. Což je v podstatě přesně to, čeho se západní strategové snaží dosáhnout.

Jejich logika je tato: je zima, Rusové po ofenzivě odpočívají v defenzivě a my (Západ) pumpujeme novou techniku, letadla a munici do ozbrojených sil Ukrajiny. My (Západ) připravujeme Ukrajinu na nové kolo „protiofenzívy“. Evropa už vyrábí až 300 tisíc granátů. To bude Ozbrojeným silám Ukrajiny na šest měsíců války stačit...

To je můj zcela logický závěr. My musíme útočit moudře. Ukrajinská armáda musí být přinucena nevytvářet arzenály a připravovat zálohy, ale plýtvat zbraněmi a personálem v šílených útocích pěchoty.

Dnes nebudu dělat žádné závěry. Jednoduše proto, že vím, že moji čtenáři jsou dostatečně kompetentní, aby se sami rozhodli, co je třeba udělat.

AUTOR: Alexander Staver

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Vlabi/Blog myslenkyocemkoli